

Α.Π. 45262

Αθήνα 20 Μαρτίου 2012

ΘΕΣΕΙΣ ΣΑΔΑΣ – ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΝΕΟΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ»

Το θέμα της διατήρησης και της παραγωγής του δομημένου περιβάλλοντος απασχολεί έντονα τους μηχανικούς και ιδιαίτερα τους Αρχιτέκτονες. Εδώ και χρόνια, με τη διαστρέβλωση των θετικών στοιχείων του ΓΟΚ του '85 και τη συνεχιζόμενη υποβάθμιση των πόλεων, η χώρα έχει άμεση ανάγκη και οι αρχιτέκτονες ζητάμε ένα νέο σύγχρονο Οικοδομικό Κανονισμό, που να απελευθερώνει την αρχιτεκτονική δημιουργία και να θέτει το πλαίσιο για την ανάκαμψη του αστικού, περιαστικού και εξωαστικού περιβάλλοντος.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

Ο ΣΑΔΑΣ – Πανελλήνια Ένωση Αρχιτεκτόνων εκφράζει την ένστασή του στη διαδικασία προετοιμασίας ενός τόσο σημαντικού νομοσχεδίου όπως ο νέος Οικοδομικός Κανονισμός τονίζοντας ότι, για άλλη μια φορά, χάθηκε η δυνατότητα συνδιαμόρφωσης της νομοθεσίας, που αφορά στην καθημερινή, αξιοπρεπή άσκηση του επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα, με τον κατεξοχήν αρμόδιο για το θέμα αυτό Φορέα. Διαφωνούμε επί της αρχής με τον ΝΟΚ, ως προς τον τρόπο προώθησης του Σχεδίου Νόμου, ως προς τον ελάχιστο χρόνο που δόθηκε για την διαβούλευση σε ένα τόσο σημαντικό θέμα και, κυρίως, ως προς το περιεχόμενό του. Θεωρούμε ότι ο νέος Οικοδομικός Κανονισμός θα έπρεπε να αποτελεί ένα θεσμικό πλαίσιο, σύγχρονο και εύληπτο, συνδεδεμένο με τον γενικό πολεοδομικό και τον αστικό σχεδιασμό, που θα λαμβάνει υπόψη το γενικό πλαίσιο Προστασίας του Περιβάλλοντος (φυσικού και ανθρωπογενούς) και την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συμφέροντος στο πλαίσιο των αρχών της Αειφορίας.

Συνεχίζουμε να απαιτούμε την απλοποίηση της πολεοδομικής/κτηριοδομικής νομοθεσίας με ένα πραγματικά νέο Οικοδομικό Κανονισμό, συνοπτικό και ξεκάθαρο ως προς το περιεχόμενο και την εφαρμογή του, που να λειτουργεί ως εργαλείο λιτό, ευανάγνωστο, μη επιδεχόμενο πολλαπλών ερμηνειών.

Δεχόμαστε λοιπόν και αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα ενός νέου Οικοδομικού Κανονισμού, ο οποίος θα πρέπει να έχει καινοτόμα χαρακτηριστικά, να εισάγει το πλαίσιο εφαρμογής πολεοδομικών και αναπτυξιακών κινήτρων και να αποδίδει την απαιτούμενη ελευθερία στην αρχιτεκτονική σύνθεση προς όφελος του δομημένου περιβάλλοντος και, τελικά, του κοινωνικού συνόλου.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ

Ο «νέος» Οικοδομικός Κανονισμός, όπως ετοιμάστηκε στο ΥΠΕΚΑ, προσέφερε πλήρη απογοήτευση. Το Σχέδιο Νόμου που προτάθηκε προς ψήφιση δεν είναι λιγότερο περίπλοκο από τον υφιστάμενο ΓΟΚ, παρουσιάζει σύγχυση σε αρκετούς ορισμούς, αγκυλώσεις στην τροποποίηση ισχυόντων κανονισμών, εμμονές στην μείωση της επιτρεπόμενης κάλυψης, ως το μοναδικό εργαλείο βελτίωσης του αστικού και αρχιτεκτονικού σχεδιασμού, ασάφειες που θα απαιτήσουν πλήθος ερμηνευτικών εγκυκλίων.

Προκειμένου να εξασφαλίσει τον περιορισμό των εν δυνάμει αυθαίρετων κατασκευών, δεν λαμβάνει υπόψη του την κατασκευαστική λογική και την ελευθερία της αρχιτεκτονικής σύνθεσης.

Τα πολεοδομικά κίνητρα για την περιβαλλοντική αναβάθμιση και βελτίωση της ποιότητας ζωής, τα οποία αποτελούν βασική καινοτομία του, δεν είναι αρκετά καινοτόμα.

Η εφαρμογή τους, δεν θα έπρεπε να είναι οριζόντια. Θα έπρεπε να έπεται συγκεκριμένων προγραμματικών αποφάσεων για ανάπτυξη συγκεκριμένων περιοχών (πχ εμπορικοί άξονες, δίκτυο πεζοδρόμων, ομάδες οικοδομικών τετραγώνων κλπ.), που θα υποδεικνύονται μετά από διαγωνισμούς ιδεών σε επίπεδο αστικού σχεδιασμού. Τα κίνητρα που δίνονται για κατασκευή νέων κτηρίων είναι πρόχειρα σχεδιασμένα. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι δυνατή η εξάντληση του Σ.Δ.

Συγχρόνως, δεν δίνονται κίνητρα για τη βελτίωση του υφιστάμενου κτηριακού αποθέματος και τα διατηρητέα κτήρια, ενώ μειώνονται αδικαιολόγητα τα κίνητρα για κατασκευή χαμηλών κτηρίων.

Το άρθρο 10 «περί περιβαλλοντικής αναβάθμισης και βελτίωσης της ποιότητας ζωής σε πυκνοδομημένες αστικές περιοχές», που αποτελεί και τον ουσιαστικό πυρήνα του ΝΟΚ, προτείνει ως λύση τη δημιουργία νέων κοινόχρηστων χώρων μικρών ή μεγάλων που θα προκύψουν με βούληση των ιδιοκτητών γης, πέρα από κάθε διαδικασία δημόσιας διαβούλευσης, ελέγχου πολεοδομικής οργάνωσης – αξιοποίησης και χρηστικότητας και που θα επικυρώνεται από μια απλή διοικητική πράξη, την άδεια δόμησης.

Οι νέοι αυτοί κοινόχρηστοι χώροι προτείνεται να δημιουργηθούν με αντάλλαγμα την αύξηση του Σ.Δ. που θα δίνεται υπό συγκεκριμένες βέβαια προϋποθέσεις. Η κριτική πάνω στο Άρθρο 10 δεν αφορά όμως μόνο στη μαθηματική εξίσωση μείωσης κάλυψης προς αύξηση δόμησης, διότι:

- Οι κοινόχρηστοι χώροι, τα μεγέθη τους, η διάταξη τους, η επιμέρους χρήση και αξιοποίησή τους οφείλουν να προτείνονται από τον πολεοδομικό σχεδιασμό και όχι από επιμέρους τυχαίες αποφάσεις ιδιοκτητών γης χάνοντας, ακόμη και στις περιπτώσεις που θα είναι απλά διευρυμένα προκήπια, την ευκαιρία για οργανική σύνθεση και ενοποίηση μεταξύ τους σε επίπεδο τουλάχιστον οικοδομικού τετραγώνου.
- Οι εφαρμοζόμενοι Σ.Δ. δεν μπορούν να αυξηθούν πέραν των αναφερομένων στα ρυμοτομικά σχέδια και να υπερβούν τους ορισμένους από τα εγκεκριμένα ΓΠΣ και ΣΧΟΟΑΠ Μέσους Συντελεστές Δόμησης, όπως ορίζεται από το Ν.2508/97 περί Βιώσιμης Οικιστικής Ανάπτυξης των Πόλεων και Οικισμών στο άρθρο 4 παρ.8. Πολύ δε περισσότερο όταν με τον ίδιο Νόμο, στο άρθρο 18, ορίζονται ανώτατα όρια Σ.Δ. στις περιοχές εφαρμογής του.
- Η εφαρμογή του άρθρου 10 είναι άκριτη και οριζόντια στις πόλεις άνω των 25.000 κατοίκων, δίχως καμία πολεοδομική διάκριση, δηλαδή π.χ. εάν πρόκειται για περιοχές εντός εγκεκριμένου σχεδίου προ της εφαρμογής του Ν.1337/83 ή όχι.
- Η αντισυνταγματικότητα του άρθρου 10 είναι βέβαιη, διότι συνιστά εκτροπή από την θεσμικά κατοχυρωμένη πολεοδομική νομοθεσία. Άλλωστε η αποτυχία της εφαρμογής του άρθρου 12 του ΓΟΚ 85 σε αντίστοιχες περιπτώσεις αυτό αποδεικνύει.

Το ΥΠΕΚΑ δηλαδή, δεν έχει αντιληφθεί ότι η υποβαθμισμένη γενική πολεοδομική οργάνωση, η ρυμοτομία, τα γεωμετρικά χαρακτηριστικά και ο φυσικός σχεδιασμός κάθε οικιστικού συνόλου και των επιμέρους τμημάτων του που χαρακτηρίζονται από υψηλές πυκνότητες, σε πολλές περιπτώσεις με αποσαθρωμένο κτηριακό απόθεμα, με κατακερματισμένο ιδιοκτησιακό καθεστώς και με σημαντική στέρση επαρκών κοινόχρηστων χώρων, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί από το **Νέο Οικοδομικό Κανονισμό** αλλά από τη **Νέα Πολεοδομική Νομοθεσία**.

Δηλώνουμε τη ριζική αντίθεσή μας στο νομοσχέδιο διότι:

1. Το Νομοσχέδιο αγνοεί τον βασικό του ρόλο, ως πλαίσιο Πολεοδομικών Εφαρμογών, με αποτέλεσμα να υιοθετεί οριζόντιες, κοινωνικά άδικες ρυθμίσεις, ασκώντας πολιτική γης επιστημονικά έωλη και πολιτικά διαβλητή (Άρθρο 10). Στην ίδια, αντιεπιστημονική και περιβαλλοντικά επικίνδυνη κατεύθυνση, αφήνει ακάλυπτους σε κοινή χρήση χωρίς κανένα κριτήριο πολεοδομικής λειτουργίας αυτών. Προσεγγίζει το μείζον θέμα της δόμησης όχι επιστημονικά, όπως θα όφειλε ως κανονισμός, αλλά από τη σκοπιά της μέγιστης κερδοφορίας πάνω στη γη.
 - Εισάγει και θεσμοθετεί τη λογική της κτηματαγοράς στις πόλεις. Επιβραβεύει, με αύξηση (25%-35%) των συντελεστών δόμησης, την εκμετάλλευση μεγάλων οικοπέδων στα ήδη βεβαρυμμένα αστικά κέντρα των πολύπαθων ελληνικών πόλεων. Στην «προσπάθεια» να ανατρέψει τη φθίνουσα πορεία υποβαθμισμένων περιοχών, προσφέρει δυσανάλογη αύξηση της δόμησης και του ύψους, σε βάρος ήδη διαμορφωμένων περιοχών. Η λογική της απαξίωσης του υφιστάμενου οικιστικού αποθέματος, ως παρωχημένου, μέσω της πριμοδότησης των συνενώσεων, που αποδίδει κτήρια εκτός υφιστάμενης οικιστικής κλίμακας και εξυπηρετεί ειδικές κατηγορίες συμφερόντων, αλλοιώνει το αστικό περιβάλλον, την ποιότητα ζωής των κατοίκων και την υπάρχουσα κοινωνική και οικονομική δομή.
 - Δημιουργεί ανισότητες ανάμεσα στους πολίτες αυξάνοντας το χάσμα ανάμεσα σε οικονομικά ισχυρούς και ασθενέστερους, καθώς πριμοδοτεί με αύξηση του ΣΔ μόνο τις μεγάλες ιδιοκτησίες και όχι τις μικρότερες. Αγνοεί τις ιδιαίτερες συνθήκες της Ελληνικής – Μεσογειακής πραγματικότητας υποβαθμίζοντας τις εγγενείς αξίες που συνθέτουν το πνεύμα του τόπου, στο όνομα άκριτων – οριζόντιων προσαρμογών και «εκσυγχρονισμών». Επιβάλλει δηλαδή άδικο και ανταγωνιστικό περιβάλλον κοινωνικής οργάνωσης εχθρικό με την φυσική και ιστορική κλίμακα του τόπου και τη δομή των σχέσεων της ελληνικής κοινωνίας.
2. Βασισμένο και επηρεασμένο απόλυτα από τον υφιστάμενο ΓΟΚ, είναι ένα ακόμη δαιδαλώδες κείμενο με διοικητικές, πολεοδομικές και κτηριοδομικές ρυθμίσεις χωρίς ειρμό και ταξινόμηση. Κινείται στην ίδια λογική, πολυπλοκότητας και αδιαφάνειας, με το υπάρχον θεσμικό καθεστώς αποθαρρύνοντας την έμπνευση αλλά και την υλοποίηση οποιασδήποτε δημιουργικής αρχιτεκτονικής προσέγγισης. Οδηγεί σε δεκάδες ερμηνευτικές εγκυκλίους ή δημιουργεί συνθήκες ανάπτυξης διαφθοράς.
3. Παρά τις εξαγγελίες για έναν ΓΟΚ οραματικό, περιβαλλοντικά φιλικό και εύληπτο, το σχέδιο ολισθαίνει στην κανονιστική λογική, περιοριζόμενο μόνο σε διατάξεις ρυθμιστικού χαρακτήρα και στοχευμένου περιεχόμενου. Δεν απελευθερώνει την αρχιτεκτονική πράξη, συνεχίζει να ποσοτικοποιεί τη δόμηση χρησιμοποιώντας το Σ.Δ. ως κύριο μέγεθος, αστυνομεύει τη δημιουργικότητα και εχθρεύεται τη συνθετική ελευθερία.
4. Προσδίδει αυξημένες εξουσίες στον εκάστοτε υπουργό με αποτέλεσμα, αφενός την αδυναμία πραγματικής εφαρμογής του νόμου και, αφετέρου, τον ευτελισμό της έννοιας του κανονισμού σε κείμενο υποδεέστερο των "άνωθεν" αποφάσεων. Στο νομοσχέδιο προβλέπονται εξαιρέσεις, ερμηνείες και εφαρμοστικές πράξεις "με απόφαση υπουργού" σε, τουλάχιστον, 24 σημεία (!!!).

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Σήμερα αντιμετωπίζουμε καταίγισμο αποσπασματικών θεσμικών αλλαγών, που αφορούν στην παραγωγή του δομημένου περιβάλλοντος. Οι νόμοι αυτοί είναι ασύνδετοι μεταξύ τους και ελλιπείς με σειρά θεσμοθέτησης αντίστροφη από την επιστημονικά παραδεκτή (Ν. 3843, 4014, 4030,....), με αποτέλεσμα να διαιωνίζονται τα χρόνια προβλήματα δυσλειτουργίας, πολυνομίας και αδιαφάνειας.

Ένας μη ολοκληρωμένος στην σύλληψή του ΟΚ εγείρει τεράστια νομικά ζητήματα και, σε συνδυασμό με τον Ν.4030/11 περί νέου τρόπου έκδοσης αδειών μεταφέρει όλη την ευθύνη εφαρμογής του στον μηχανικό. Ποινικοποιείται το επάγγελμα του αρχιτέκτονα μελετητή και επιβλέποντα, ο πυλώνας δηλαδή του κλάδου της οικοδομής της χώρας, καθώς η απλοποίηση και η κωδικοποίηση της νομοθεσίας ήταν προαπαιτούμενο της έκδοσης οικοδομικών αδειών με ευθύνη του μηχανικού.

Στις 28/02/2012 ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ έλαβε, για πρώτη φορά, πρόσκληση από το ΥΠΕΚΑ για συμμετοχή εκπροσώπου του στη στελέχωση της Επιτροπής Επεξεργασίας των σχολίων που προέκυψαν από τη δημόσια διαβούλευση για το Σχέδιο Νόμου του νέου Οικοδομικού Κανονισμού. Οι εκπρόσωποι του Συλλόγου, έστω και στην τελική φάση επεξεργασίας του Νομοσχεδίου, κατέθεσαν επίσημα τις απόψεις μας επί της αρχής, καθώς και συγκεκριμένες παρατηρήσεις κατ' άρθρο, προκειμένου να διαφανεί το έλλειμμα στην επί της αρχής προσέγγιση του θέματος, αλλά και η ασυνέπεια λόγων (αιτιολογική) και έργων (νομοσχέδιο) κατά τη σύνταξή του. Συνεπείς στο καθήκον των Αρχιτεκτόνων να συμβάλλουν με όποιο τρόπο στη βελτίωση του Ακίνητου πολιτιστικού και φυσικού περιβάλλοντος, οι εκπρόσωποί μας κατέθεσαν τις απόψεις μας σε μια ύστατη προσπάθεια διασφάλισης των ελαχίστων κανόνων για την αποτελεσματική προστασία του Ακίνητου πολιτιστικού και φυσικού περιβάλλοντος.

Στις 14/03/2012, η «Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου», αρμόδια επιτροπή της Βουλής που επεξεργάζεται το θέμα, έστειλε πρόσκληση στον ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ να παραστεί στη συνεδρίαση της 14/03/12 στις 13:00 στη Βουλή, σε συζήτηση για το νέο Οικοδομικό Κανονισμό. Ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ ανταποκρίθηκε και σε αυτή την πρόσκληση προβάλλοντας μέρος των παρακάτω θέσεων, τις οποίες κοινοποιούμε και εγγράφως στο σύνολό τους.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Οι βασικές αρχές του νέου Οικοδομικού Κανονισμού θα έπρεπε να ορίζονται στο παρακάτω πλαίσιο σχεδιασμού:

1) Οι ορισμοί και οι αρχές διατήρησης της αυθεντικής κατάστασης και της αειφόρου αξιοποίησης του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, δηλαδή της Ακίνητης Πολιτιστικής και Φυσικής Κληρονομιάς, από την κλίμακα του κτηρίου, μέχρι την κλίμακα του συνόλου, της πόλης και του τοπίου, που έχουν κωδικοποιηθεί στους επιστημονικούς Χάρτες, που συμπυκνώνουν την μέχρι σήμερα σχετική εμπειρία του ευρωπαϊκού πολιτισμικού χώρου και στις Συμβάσεις για την Ευρωπαϊκή Αρχιτεκτονική, Αρχαιολογική και Τοπιακή κληρονομιά.

Οι συμβάσεις έχουν μεν κυρωθεί με νόμους του κράτους (που παρατίθενται παρακάτω):

- Ν. 1126/81. Σύμβαση της UNESCO για την προστασία της παγκόσμιας πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς, Παρίσι 1972,.
- Ν.2039/92. – Σύμβαση για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς της Ευρώπης, Γρανάδα, 3 Οκτωβρίου 1985
- Ν.3378/05 – Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία της Αρχαιολογικής Κληρονομιάς, (Αναθεωρημένη), Valletta-Malta, 16 Ιανουαρίου 1992.
- Ν.3827/2010 - Ευρωπαϊκή Σύμβαση του Τοπίου, Φλωρεντία, 2000.

δεν έχουν όμως επαρκώς ενεργοποιηθεί στην σχετική εθνική νομοθεσία, όπως επιβάλλεται από το άρθρο 28, παρ.1 του Συντάγματος, για την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

2) Ο Χωροταξικός και Πολεοδομικός Σχεδιασμός καθορίζει τους στόχους Ανάπτυξης και τους αντίστοιχους δείκτες χωρητικότητας ανά περιοχή. Ο αστικός σχεδιασμός ρυθμίζει τον προγραμματισμό του δημόσιου χώρου καθώς και των κτηρίων που τον περιβάλλουν σε κλίμακα οικοδομικού τετραγώνου, γειτονιάς, είτε πόλης. Μέσα στο πλαίσιο της περιβαλλοντικής διαχείρισης, κοινωνικής δικαιοσύνης και οικονομικής βιωσιμότητας του χώρου, και σε συνάρτηση με την οργάνωση των χρήσεων γης, τη διαμόρφωση των υπαίθριων χώρων, τον προγραμματισμό της κυκλοφορίας, των υπηρεσιών και εγκαταστάσεων, δίνει μορφή και χαρακτήρα στο δομημένο χώρο αποδίδοντας ογκοπλαστικά μοντέλα προσδωκόμενης εικόνας του αστικού ιστού. Η Αρχιτεκτονική, με βάση τον αστικό σχεδιασμό, ενσωματώνεται στον αστικό ιστό, με αποφασιστικό κριτήριο τον όγκο που αυτή δημιουργεί στο εκάστοτε φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον.

3) Ο Οικοδομικός Κανονισμός προωθεί τη μαθηματική συνάρτηση των επιτρεπόμενων στοιχείων **κάλυψης και ύψους** από το εύρος των κοινοχρήστων χώρων και τη μορφολογία του εδάφους. Ο χαρακτήρας μιας οικιστικής περιοχής (οικισμού, πολεοδομικής ενότητας, κλπ.) διαμορφώνεται με άλλους, εξειδικευμένους κανονισμούς και πολεοδομικά κίνητρα που θεσμοθετούνται με βάση την Πολεοδομική Μελέτη και τη Μελέτη Αστικού Σχεδιασμού.

4) Η θεσμοθέτηση του **επιτρεπόμενου όγκου**, προκύπτει από τις Μελέτες Αστικού Σχεδιασμού, σαν κυρίαρχο μέγεθος του κτηρίου. Είναι απαραίτητη η σταδιακή κατάργηση του Σ.Δ. τον οποίο θεωρούμε παρωχημένο εργαλείο στη σύνταξη του ΟΚ. Προτείνεται η ενδιάμεση φάση της σταδιακής του εξάλειψης, σε συνδυασμό με τις Μελέτες Πολεοδομικού και Αστικού Σχεδιασμού.

Τεκμηριώνοντας αναλυτικότερα τις παραπάνω θέσεις μας, θεωρούμε αναγκαίο να επισημάνουμε ότι στην τελευταία Γενική Συνέλευση της ACE (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Αρχιτεκτόνων), το Νοέμβριο του 2011, διατυπώθηκαν τα παρακάτω κύρια μηνύματα:

- Η Αρχιτεκτονική είναι κάτι περισσότερο από την κατασκευή.
- Η Αρχιτεκτονική και η Πολεοδομία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες.
- Η Αρχιτεκτονική ποιότητα είναι βασικό στοιχείο της πόλης.
- Δεν υπάρχει αειφόρος ανάπτυξη δίχως αειφόρο Πολεοδομία.

Η στόχευση του νέου Οικοδομικού Κανονισμού οφείλει να **ενσωματώσει** την παραγόμενη Αρχιτεκτονική στον αστικό ιστό. Η ενσωμάτωση αυτή προκύπτει από το **σχέδιο αστικής ανάπτυξης** κάθε οικιστικού συνόλου, που θα είναι προϊόν της συνεργασίας των κοινωνικών φορέων με τους ειδικούς επιστήμονες. Η συνεργασία υλοποιείται στα πλαίσια των στόχων του Πολεοδομικού Σχεδιασμού και των περιβαλλοντικών και κοινωνικών απαιτήσεων.

Με την παραπάνω διαδικασία, θεσμοθετείται ο **επιτρεπόμενος όγκος**, που προκύπτει από την ειδική **Μελέτη Αστικού Σχεδιασμού** και εγκαταλείπονται απαρχαιωμένα εργαλεία πολεοδομικού ελέγχου όπως ο Σ.Δ. και η νομολογία γύρω απ' αυτόν. Η διατήρηση του Σ.Δ. ως πολεοδομικού εργαλείου έχει την έννοια μόνο της προσωρινής – μεταβατικής του χρήσης έως την ολοκλήρωση των Μελετών Αστικού Σχεδιασμού.

Τα παραπάνω θα μπορούσαν και θα έπρεπε να είναι εκ των κυρίων στοχεύσεων της πολιτικής του ΥΠΕΚΑ για την επόμενη μέρα της χώρας. Μιας πολιτικής που, πέρα από τεχνικής φύσεως προτάσεις και διαδικασίες (νέος τρόπος έκδοσης αδειών, Δ/γμα χρήσεων γης κλπ.), θα έπρεπε να περιλαμβάνει και ένα όραμα, που θα αναδιοργάνωνε το θεσμικό πλαίσιο για τον Πολεοδομικό Σχεδιασμό και την Αρχιτεκτονική.

Ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ διαβεβαιώνει ότι οι αρχιτέκτονες της χώρας είναι ικανοί, σε συνεργασία με τους ειδικούς επιστήμονες και τους κοινωνικούς φορείς, να διεκπεραιώσουν το έργο του αστικού σχεδιασμού των οικιστικών συνόλων της, για την ανασυγκρότηση του χώρου και της κοινωνίας και για την οικονομική και πολιτιστική της ανάκαμψη.

Υπερασπιζόμενοι το αναφαίρετο δικαίωμα της κοινωνίας να έχει τη συνδρομή των Αρχιτεκτόνων στην επίλυση των προβλημάτων των πόλεων και των οικισμών της υπαίθρου, καταθέτουμε τις παραπάνω απόψεις μας για την ανάπτυξη και τον προγραμματισμό του αστικού ιστού και τη διαχείριση των ζητημάτων του Ακίνητου πολιτιστικού και φυσικού περιβάλλοντος και ζητάμε να ληφθούν σοβαρά υπόψη στη συζήτηση που θα λάβει χώρα στην επιτροπή της Βουλής και στην τελική επεξεργασία/ψήφιση του νόμου.

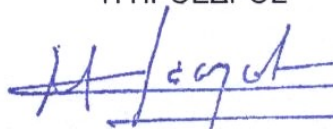
Ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ κατανοεί την αναγκαιότητα ενός νέου Οικοδομικού Κανονισμού, όχι όμως τη σπουδή για την ψήφιση του συγκεκριμένου Νομοσχεδίου και δηλώνει ότι:

- Θα υπερασπίσει το δικαίωμα των αρχιτεκτόνων να συμμετέχουν ουσιαστικά στην συνδιαμόρφωση ενός Οικοδομικού Κανονισμού πραγματικά οραματικού και επιστημονικά τεκμηριωμένου.
- Θα υποστηρίξει κάθε ειλικρινή και επιστημονικά τεκμηριωμένη προσπάθεια για την ανάπτυξη και βελτίωση του δομημένου περιβάλλοντος και του αστικού ιστού.

Δεδομένου ότι υπάρχει αντικειμενική δυσκολία στη θεσμική τοποθέτηση του Συλλόγου, καθώς το νομοσχέδιο αλλάζει άρδην καθημερινά, ο ΣΑΔΑΣ – ΠΕΑ αναμένει το τελικό κείμενο του σχεδίου νόμου και απαιτεί εύλογο χρονικό διάστημα, προκειμένου να τοποθετηθεί με παρατηρήσεις κατά άρθρο.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

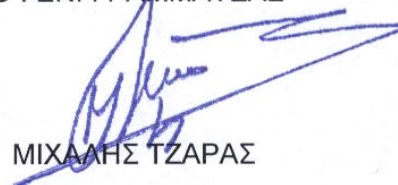
Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΥΡΤΩ ΔΕΣΠΟΤΙΔΗ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΤΖΑΠΑΣ